

บทที่ 4

วิเคราะห์ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม

การวิเคราะห์ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม แบ่งการพิจารณา
ออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

4.1 อธิบายลักษณะโดยทั่ว ๆ ไปทางโครงสร้างกิจการของโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม ที่คาดว่าจะนำไปสู่ความเข้าใจถึงปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม

4.2 อธิบายลักษณะโดยทั่ว ๆ ไปทางโครงสร้างกิจการของโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่นอกนิคมอุตสาหกรรม ที่คาดว่าจะนำไปสู่ความเข้าใจถึงความต้องการปัจจัยเกี่ยวกับที่ตั้งโรงงาน

4.3 วิเคราะห์สมการถดถอยหลายตัวแปร โดยพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม และตัวแปรอิสระ ทั้งในแง่ของทิศทางของความสัมพันธ์

4.1 ลักษณะโดยทั่วไปของโครงสร้างกิจการของโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม เกี่ยวกับความถี่ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกทำเลที่ตั้ง สัดส่วนการลงทุนของกิจการ ลักษณะของกิจการ แหล่งที่มาของวัตถุดิบ ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งในปัจจุบัน สภาพปัญหาที่กำลังประสบอยู่ ความคิดเห็นต่อผลการดำเนินงานของนิคมอุตสาหกรรมในปัจจุบัน ฯลฯ

ตารางที่ 4.1 ตารางแสดงลักษณะกิจการของโรงงานอุตสาหกรรม
ในนิคมอุตสาหกรรม

ลักษณะกิจการ	ร้อยละ
เจ้าของคนเดียว	4.0
ห้างหุ้นส่วนจำกัด	2.0
บริษัทจำกัด	94.0
รวม	100.0

ตารางที่ 4.2 ตารางแสดงความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะกิจการ กับ สัดส่วน
การลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม

สัดส่วนการลงทุน	ร้อยละ
คนไทยทั้งหมด	10.0
ต่างชาติทั้งหมด	26.0
ร่วมทุนกับชาวต่างชาติ	64.0
รวม	100.0

จากตารางที่ 4.1 และ 4.2 พบว่า โรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมก่อตั้งในรูปของบริษัทจำกัดเป็นส่วนใหญ่ คิดเป็นอัตราส่วนได้ถึง 94.0% ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมที่ทำการสำรวจทั้งหมด โดยเป็นกิจการที่เกิดจากการลงทุนของชาวต่างชาติล้วน และเป็นกิจการที่เกิดจากการร่วมทุนระหว่างชาวต่างชาติคิดเป็นสัดส่วนได้ 26.0% และ 64.0% ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 ตารางแสดงลักษณะกิจการของโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม

ลักษณะกิจการ	ร้อยละ
เป็นกิจการที่ตั้งขึ้นเป็นครั้งแรก	30.0
เป็นกิจการในเครือของบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทย	24.0
เป็นสาขาที่มีสำนักงานใหญ่อยู่ในต่างประเทศ	22.0
เป็นกิจการในเครือของบริษัทที่จดทะเบียนในเครือต่างประเทศ	20.0
เป็นบริษัทของสาขาในประเทศ	4.0
รวม	100.0

จากตารางที่ 4.3 พบว่าลักษณะกิจการของโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม จะมีอยู่ด้วยกันหลายลักษณะ คือ กิจการที่ตั้งขึ้นเป็นครั้งแรก เป็นกิจการในเครือของบริษัทที่จดทะเบียนในประเทศไทย เป็นสาขาที่มีสำนักงานใหญ่อยู่ในต่างประเทศ เป็น เป็นกิจการในเครือของบริษัทที่จดทะเบียนในเครือต่างประเทศ และเป็นบริษัทของสาขาในประเทศ ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนได้ 30.0% 24.0% 22.0% 20.0% และ

ตารางที่ 4.4 ตารางแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ใช้เป็นที่ตั้งโรงงานทำการผลิตสินค้า
ในปัจจุบันของโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม

กรรมสิทธิ์ในที่ดิน	ร้อยละ
ซื้อ	70.0
เช่า	24.0
เช่าซื้อ	6.0
รวม	100.0

จากตารางที่ 4.4 พบว่าการเสนอขายที่ดินของนิคมอุตสาหกรรมที่มีให้เลือก
คือ ซื้อ ให้เช่า เช่าซื้อ นั้น โรงงานอุตสาหกรรมที่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรมมีประมาณ
3 ใน 4 ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมดที่ทำการสำรวจนิยมซื้อ
ที่ดินในนิคมอุตสาหกรรมมาเป็นของตนเอง

ตารางที่ 4.5 ตารางแสดงที่มาของวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม

แหล่งวัตถุดิบ	ร้อยละ
มากกว่า 50% นำเข้าจากต่างประเทศ	40.0
มากกว่า 50% ได้จากในประเทศ	24.0
ได้จากในประเทศทั้งหมด	22.0
นำเข้าจากต่างประเทศทั้งหมด	14.0
รวม	100.0

จากตารางที่ 4.5 พบว่าโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมที่นำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศมากกว่า 50% มีอยู่เป็นจำนวนมาก คือคิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 40.0% ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมที่ทำการสำรวจทั้งหมด ขณะเดียวกันยังมีโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม ที่ใช้ทรัพยากรในประเทศมากขึ้น คือ คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 46.0% ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมดที่ทำการสำรวจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.6 ตารางแสดงเปอร์เซ็นต์ของจำนวนคนงานทั้งหมดที่มีภูมิลำเนาอยู่ใน
บริเวณใกล้เคียงที่ตั้งโรงงาน

เปอร์เซ็นต์ของจำนวนคนงานทั้งหมด	ร้อยละ
น้อยกว่า 10%	14.0
10 - 20%	24.0
21 - 40%	14.0
41 - 60%	12.0
มากกว่า 60% ขึ้นไป	34.0
รวม	100.0

จากตารางที่ 4.6 พบว่าแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมที่อยู่ในนิคมอุตสาหกรรมที่มีเปอร์เซ็นต์ของจำนวนคนงานมากกว่า 60% ขึ้นไป ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในบริเวณใกล้เคียงที่ตั้งโรงงานคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 34.0% แต่ก็มีโรงงานอุตสาหกรรมอยู่ถึง 24.0% ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมดที่ทำการสำรวจ ที่มีเปอร์เซ็นต์ของจำนวนคนงานทั้งหมดที่มีภูมิลำเนา อยู่ในบริเวณใกล้เคียงที่ตั้งโรงงาน 10 - 20%

ตารางที่ 4.7 ตารางแสดงปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมของ
โรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรม

ปัจจัยดึงดูด	จำนวน (โรงงาน)
สิทธิประโยชน์พิเศษต่าง ๆ ที่ได้รับ	10
ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้ง	5
เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีให้	4
เพื่อเป็นการสนับสนุนนโยบายของภาครัฐ	2
ใกล้แหล่งวัตถุดิบ	1
ความต้องการลดค่าใช้จ่ายด้านการรักษา	
สภาพแวดล้อม	1
อื่น ๆ	1

จากตารางที่ 4.7 เนื่องจากคำตอบหัวข้อนี้ในแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้เพียงข้อเดียว แต่มีผู้ให้สัมภาษณ์ในนิคมอุตสาหกรรมบางโรงงานเลือกตอบมากกว่า 1 ข้อ ซึ่งในที่นี้จะเลือกพิจารณาเฉพาะแบบสอบถามที่เลือกตอบข้อนี้เพียงคำตอบเดียว ซึ่งมีอยู่จำนวน 24 โรงงานจากจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมดที่ทำการสำรวจจำนวน 50 โรงงาน ซึ่งพบว่า สิทธิประโยชน์พิเศษต่าง ๆ ที่ได้รับอันเนื่องมาจากการเข้าไปลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม เป็นปัจจัยที่ดึงดูดให้ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมจำนวน 10 โรงงานเลือกตัดสินใจเข้าไปลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม และมีจำนวนผู้ประกอบการ 5 โรงงานในนิคมอุตสาหกรรมที่มีปัจจัยทางด้านความเหมาะสมของทำเลที่ตั้งเป็นปัจจัยที่ดึงดูดให้เข้าไปลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม และผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมจำนวน 4 โรงงานมีปัจจัยทางด้านเครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีให้เป็นเครื่องดึงดูดเข้ามาลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม และมีผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมจำนวน 2 โรงงานที่มีปัจจัยในแง่เพื่อเป็นการสนับสนุนนโยบายของภาครัฐเป็นปัจจัยดึงดูดเข้ามาลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม และโรงงานอุตสาหกรรมที่มีปัจจัยทางด้านการใกล้แหล่งวัตถุดิบ ปัจจัยทางด้านความต้องการลดค่าใช้จ่ายด้านการรักษา สภาพแวดล้อม และปัจจัย ได้แก่ มีอุตสาหกรรมประเภทเดียวกันตั้งอยู่ ได้รับการชักชวนจากผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม ซึ่งมีอยู่จำนวนละ 1 โรงงานตามลำดับที่เป็นปัจจัยดึงดูดให้เข้ามาลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม

ตารางที่ 4.8 ตารางแสดงทัศนคติของโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อทำเลที่ตั้งโรงงาน

มีความเหมาะสมอยู่แล้ว	ร้อยละ
ใช่	90.0
ไม่ใช่	10.0
รวม	100.0

จากตารางที่ 4.8 พบว่าโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมเกือบทั้งหมดพึงพอใจต่อทำเลที่ตั้งโรงงานของตนในปัจจุบันคือ ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมเล็งเห็นว่าที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมในปัจจุบัน มีความเหมาะสมกับกระบวนการผลิตของตนเป็นอย่างดี คิดเป็นสัดส่วนถึง 90.0% ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมดที่ทำการสำรวจ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.9 ตารางแสดงความคิดเห็นของโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมที่มีต่อผลการดำเนินงานของนิคมอุตสาหกรรม

ลักษณะนิคมอุตสาหกรรมในปัจจุบัน	จำนวน (โรงงาน)
สามารถลดปัญหาความแออัดของโรงงานอุตสาหกรรม ในเขตเมืองหลวง	45
ลดภาระการลงทุน โดยจัดให้มีสาธารณูปโภคและสิ่ง อำนวยความสะดวกไว้พร้อม	31
ขจัดปัญหาความล่าช้า	24
รักษาสภาพแวดล้อมไม่ให้เกิดมลภาวะขึ้น	23
ช่วยให้เสียค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งโรงงานน้อย	19
ช่วยเหลือผู้ประกอบการโดยให้เช่า เช่าซื้อ หรือขายที่ดิน ได้ในราคาต่ำ	20

จากตารางที่ 4.9 พบว่าภายหลังจากโรงงานอุตสาหกรรมต่าง ๆ เข้าไปดำเนินการผลิตในนิคมอุตสาหกรรมแล้ว ปรากฏว่าโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมมีความเห็นสอดคล้องกันจำนวน 45 โรงงานว่านิคมอุตสาหกรรมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันสามารถลดความแออัดของโรงงานอุตสาหกรรมในเขตเมืองหลวงจริงมากที่สุด รองลงมาโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมที่เห็นว่านิคมอุตสาหกรรมสามารถลดภาระการลงทุน โดยจัดให้มีสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกไว้พร้อมมีอยู่ 31 โรงงาน ในขณะที่มีโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมจำนวน 24 โรงงาน 23 โรงงาน 19 โรงงาน และ 20 โรงงาน มีความเห็นตรงกันว่านิคมอุตสาหกรรม สามารถขจัดปัญหาความล่าช้าทางด้านการติดต่อระหว่างงาน หน่วยทางราชการ นิคมอุตสาหกรรมสามารถรักษาสภาพแวดล้อมไม่ให้เกิดมลภาวะขึ้นได้ นิคมอุตสาหกรรมสามารถช่วยให้เสียค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งโรงงานน้อย และนิคมอุตสาหกรรมสามารถช่วยเหลือผู้ประกอบการโดยให้เช่า เช่าซื้อ หรือขายที่ดินได้ในราคาต่ำ ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 ตารางแสดงประสิทธิภาพของการให้ความร่วมมือในการช่วย
แก้ไขปัญหาจากเจ้าหน้าที่ของทางกรนิคมอุตสาหกรรม

ระดับประสิทธิภาพ	ร้อยละ
ดีมาก	8.0
ดี	42.0
พอใช้	46.0
ไม่ได้รับความร่วมมือ	4.0
รวม	100.0

จากตารางที่ 4.10 พบว่าคิดเป็นสัดส่วนประมาณ 88.0% ของจำนวน
โรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมดที่ทำการสำรวจ มีความเห็นว่าประสิทธิภาพ
ของการให้ความร่วมมือในการช่วยแก้ไขปัญหาจากเจ้าหน้าที่ของกรนิคมอุตสาหกรรมอยู่ใน
ระดับพอใช้ และดี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.11 ตารางแสดงสถานนิคมอุตสาหกรรมในปัจจุบันทางด้านความสะอาดและสิทธิประโยชน์พิเศษที่พึงได้รับ

สถานความเป็นจริงที่โรงงานอุตสาหกรรม ในนิคมอุตสาหกรรมพึงได้รับ	ร้อยละ
ไม่ตอบ	4.0
จริงทั้งหมด	14.0
จริงบางส่วน	72.0
ไม่จริง	10.0
รวม	100.0

จากตารางที่ 4.11 พบว่าหลังจากที่ผู้ประกอบการเข้าไปทำการผลิตในนิคมอุตสาหกรรมมีผู้ประกอบการประมาณ 72.0% ของจำนวนผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมดที่ทำการสำรวจได้รับสิทธิประโยชน์และความสะอาดตามที่คาดไว้จริง เพียงบางส่วน และมีผู้ผลิตส่วนน้อยคิดเป็นสัดส่วนเพียง 10.0% ของจำนวนผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมดที่ทำการสำรวจที่ได้รับความสะอาดและสิทธิประโยชน์จริงทั้งหมดตามที่คาดไว้

ตารางที่ 4.12 ตารางแสดงความต้องการของผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมในแง่ของการลดต้นทุนการผลิต

การลดต้นทุน	ร้อยละ
ต้องการ	90.0
ไม่ต้องการ	8.0
ไม่ตอบ	2.0
รวม	100.0

จากตารางที่ 4.12 พบว่าผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ยังมีความต้องการที่จะลดต้นทุนการผลิต คิดเป็นสัดส่วนถึง 90.0% ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมดที่ทำการสำรวจ ซึ่งผู้ประกอบการจะปรับลดต้นทุนด้านได้นั้นดูได้จากตารางที่ 4.13

ตารางที่ 4.13 ตารางแสดงต้นทุนการผลิตที่โรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมต้องการจะปรับให้ลดต่ำลง

ต้นทุนการผลิต	จำนวน (โรงงาน)
ค่าขนส่ง	19
ราคาวัตถุดิบ	29
ค่าจ้างแรงงาน	6
สวัสดิการพนักงาน	1
ค่าใช้จ่ายด้านการดูแลรักษาสถานแวดล้อม	7
อื่น ๆ	13

จากตารางที่ 4.13 เนื่องจากคำถามหัวข้อนี้ในแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ดังนั้นแล้วจำนวนคำตอบรวมที่ได้จึงมีจำนวนมากกว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงงานดังกล่าวที่ทำการสำรวจ ซึ่งพบว่า โรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมมีแนวโน้มที่จะลดต้นทุนทางด้านค่าขนส่งจำนวน 19 โรงงาน ด้านราคาวัตถุดิบจำนวน 29 โรงงาน ด้านค่าจ้างแรงงานจำนวน 6 โรงงาน ด้านสวัสดิการพนักงานจำนวน 1 โรงงาน ด้านค่าใช้จ่ายด้านการดูแลรักษาสถานแวดล้อม 7 โรงงาน และด้านอื่น ได้แก่ อัตราภาษีที่รัฐเรียกเก็บ ค่าใช้จ่ายทางด้านการบริหารทั่วไป จำนวน 13 โรงงาน

ตารางที่ 4.14 ตารางแสดงปัญหาที่โรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมกำลังประสบอยู่ในปัจจุบัน

ปัญหา	จำนวน (โรงงาน)
สภาพแวดล้อมของการดูแลรักษา	28
โทรศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อขาดความเสถียร	22
การประชาสัมพันธ์ไม่ดีพอ ทำให้ขาดความร่วมมือจากกิจการต่าง ๆ	14
กำลังไฟ	23
น้ำประปาไหลไม่สม่ำเสมอ	15
พนักงาน คนงานระหว่างโรงงานเกิดขัดแย้งกัน	3
การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ไม่ยุติธรรม	8
อื่น ๆ	2

จากตารางที่ 4.14 เนื่องจากคำถามหัวข้อนี้ในแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ดังนั้นจำนวนคำตอบรวมที่ได้จึงมีจำนวนมากกว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงงานดังกล่าวที่ทำการสำรวจ ซึ่งพบว่า ปัญหาที่ผู้ผลิตในนิคมอุตสาหกรรมประสบกันมากในปัจจุบัน ส่วนใหญ่เป็นปัญหาที่ต้องรอการแก้ไขจากหน่วยงานภาครัฐบาลที่เกี่ยวข้อง มีดังนี้ ปัญหากำลังไฟตก หรือดับอยู่เสมอมันเป็นอุปสรรคในการดำเนินงาน สภาพแวดล้อมของการดูแลรักษา อย่างเช่น น้ำเสีย ถนนชำรุด การกำจัดเศษวัสดุ เป็นต้น ตลอดทั้งโทรศัพท์ที่ใช้ในการติดต่อขาดความเสถียร น้ำประปาไหลไม่เสถียร และการประชาสัมพันธ์ไม่ดีพอทำให้ขาดความร่วมมือจากกิจการต่าง ๆ และปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ นโยบายของหน่วยงานภาครัฐแต่ละแห่งที่เข้ามาเกี่ยวข้องไม่สอดคล้องกัน

4.2 อธิบายลักษณะโดยทั่ว ๆ ไปทางโครงสร้างกิจการของโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่นอกนิคมอุตสาหกรรม ที่คาดว่าจะนำไปสู่ความเข้าใจถึงความต้องการปัจจัยเกี่ยวกับที่ตั้งโรงงาน

ตารางที่ 4.15 ตารางแสดงปัจจัยที่ใช้เป็นองค์ประกอบในการตัดสินใจในการเลือกทำเลที่ตั้งโรงงานอุตสาหกรรมของโรงงานนอกนิคมอุตสาหกรรม

ปัจจัย	จำนวน (โรงงาน)
การคมนาคมขนส่ง	28
ใกล้แหล่งแรงงาน	20
ขนาดตลาดรองรับสินค้าที่ผลิตได้	14
ใกล้แหล่งสาธารณูปโภค	22
ราคาที่ดิน	18
นโยบายของภาครัฐที่มีต่อพื้นที่ที่คาดว่าจะจัดตั้งโรงงาน	13

จากตารางที่ 4.15 เนื่องจากคำถามหัวข้อนี้ในแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ดังนั้นจำนวนคำตอบรวมที่ได้รับจึงมีจำนวนมากกว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงงานนอกนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมดที่ทำการสำรวจ ซึ่งพบว่าผู้ประกอบการนอกนิคมอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะพิจารณาปัจจัยทางด้านคมนาคมขนส่งเป็นปัจจัยองค์ประกอบในการตัดสินใจเลือกทำเลที่ตั้งโรงงานของตน และปัจจัยในแง่ใกล้แหล่งสาธารณูปโภคเป็นปัจจัยรองลงมาที่ผู้ประกอบการนอกนิคมอุตสาหกรรมใช้ เป็นองค์ประกอบการในตัดสินใจเลือกทำเลที่ตั้งโรงงาน

ตารางที่ 4.16 ตารางแสดงความคิดเห็นต่อการโยกย้ายโรงงานเข้าไปในนิคมอุตสาหกรรมของโรงงานอุตสาหกรรมนอกนิคมอุตสาหกรรม

ความคิดเห็น	ร้อยละ
เคยคิดย้าย	46.0
ไม่เคยคิดย้าย	54.0
รวม	100.0

จากตารางที่ 4.16 พบว่าโรงงานอุตสาหกรรมนอกนิคมอุตสาหกรรมคิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 46.0% ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมนอกนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมดที่ทำการสำรวจที่คิดและสนใจที่จะย้ายเข้าไปทำการผลิตในนิคมอุตสาหกรรม

ตารางที่ 4.17 ตารางแสดงถึงปัจจัยที่ผู้ประกอบการนอกนิคมอุตสาหกรรม คาดว่าจะได้รับ เมื่อเข้าไปลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม

ปัจจัย	ร้อยละ
มีโครงสร้างสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน	70.0
สิทธิประโยชน์พิเศษต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการจะได้รับ	16.0
เป็นแหล่งให้คำแนะนำในการประกอบอุตสาหกรรม	8.0
ใกล้แหล่งแรงงาน	6.0
รวม	100.0.

จากตารางที่ 4.17 พบว่าหากโรงงานอุตสาหกรรมนอกนิคมอุตสาหกรรมสนใจจะเข้าไปทำการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม ปัจจัยที่โรงงานอุตสาหกรรมนอกนิคมอุตสาหกรรมต้องการที่จะได้รับเป็นลำดับแรกก็คือ สาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน รองลงมาได้แก่ สิทธิประโยชน์พิเศษต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการจะได้รับ เป็นแหล่งให้คำแนะนำในการประกอบอุตสาหกรรม และใกล้แหล่งแรงงาน คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 70.0% 16.0% 8.0% 6.0% ตามลำดับ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ 4.18 ตารางแสดงความต้องการของผู้ประกอบการนอกนิคมอุตสาหกรรมในแง่ของการลดต้นทุนการผลิต

การลดต้นทุน	ร้อยละ
ต้องการ	78.0
ไม่ต้องการ	22.0
รวม	100.0

จากตารางที่ 4.18 พบว่าผู้ประกอบการนอกนิคมอุตสาหกรรมยังมีความต้องการที่จะลดต้นทุนการผลิต คิดเป็นสัดส่วนเท่ากับ 78.0% ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมนอกนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมดที่ทำการสำรวจ ซึ่งผู้ประกอบการจะปรับลดต้นทุนด้านได้นั้นได้จากตารางที่ 4.19

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.19 ตารางแสดงต้นทุนการผลิตที่ผู้ประกอบการนอกนิคมอุตสาหกรรมต้องการจะปรับลดต่ำลง

ต้นทุน	จำนวน (โรงงาน)
ค่าขนส่ง	13
ราคาวัตถุดิบ	25
ค่าจ้างแรงงาน	3
สวัสดิการพนักงาน	1
ค่าใช้จ่ายด้านการดูแลสุขภาพสถานแวดล้อม	2
อื่น ๆ	3

จากตารางที่ 4.19 เนื่องจากคำถามหัวข้อนี้ในแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ดังนั้นจำนวนคำตอบรวมที่ได้จึงมีจำนวนมากกว่าจำนวนกลุ่มตัวอย่างโรงงานดังกล่าวทั้งหมดที่ทำการศึกษา ซึ่งพบว่าโรงงานอุตสาหกรรมนอกนิคมอุตสาหกรรมจำนวน 25 โรงงานที่ต้องการลดต้นทุนทางด้านราคาวัตถุดิบ และมีจำนวน 13 โรงงานที่ต้องการลดต้นทุนทางด้านค่าขนส่ง โดยมีเพียงไม่กี่โรงงานที่ต้องการลดต้นทุนทางด้านอื่น ๆ อาทิ ค่าจ้างแรงงาน สวัสดิการพนักงาน ค่าใช้จ่ายด้านการดูแลสุขภาพสถานแวดล้อม อื่น ๆ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่รวดเร็ว

ตารางที่ 4.20 ตารางแสดงปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการกระบวนการผลิตที่โรงงานอุตสาหกรรมนอกนิคมอุตสาหกรรม ต้องการที่จะเร่งแก้ไขเร่งด่วน

ปัญหา	จำนวน (โรงงาน)
การขาดแคลนแรงงาน	12
ด้านต้นทุนการผลิต	18
ด้านคมนาคมขนส่ง	8
ด้านสาธารณูปโภค	7
ด้านนโยบายของรัฐบาลเทียบกับสิทธิประโยชน์พิเศษ\มาตรการกีดกัน	8
ด้านเทคนิคการผลิต	12

จากตารางที่ 4.20 เนื่องจากคำตอบหัวข้อนี้ในแบบสอบถามสามารถเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ดังนั้นจำนวนคำตอบรวมที่ได้รับจึงมีมากกว่ากลุ่มตัวอย่างโรงงานดังกล่าวทั้งหมดที่ทำการสำรวจ ซึ่งพบว่าโรงงานอุตสาหกรรมนอกนิคมอุตสาหกรรมมีอยู่ 18 โรงงานที่ประสบกับปัญหาด้านต้นทุนการผลิต และมีจำนวน 12 โรงงานที่ประสบปัญหาด้านการขาดแคลนแรงงาน และด้านการเทคนิคการผลิต โดยที่โรงงานอุตสาหกรรมนอกนิคมอุตสาหกรรมประสบกับปัญหาทางด้านการคมนาคมขนส่ง ด้านสาธารณูปโภค และด้านนโยบายของรัฐบาลเทียบกับสิทธิประโยชน์พิเศษ\มาตรการกีดกันมีไม่มากนัก

4.3 วิเคราะห์สมการถดถอยหลายตัวแปร

การวิเคราะห์สมการถดถอยหลายตัวแปร ในที่นี้เป็นการวิเคราะห์ถึงสมการถดถอยหลายตัวแปรว่า การเพิ่มขึ้น ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม กับตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัว คือ ดัชนีราคาผู้บริโภค การลงทุนจากต่างประเทศ การลงทุนของภาครัฐบาล และอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ที่ใช้ในการศึกษานี้มีความสัมพันธ์กันอย่างไร

$$ACOMP = C_0 + C_1 CPI + C_2 FIR + C_3 GOV + C_4 INT$$

การประมวลผลข้อมูลโดยการวิเคราะห์ถดถอยหลายตัวแปร ผลการวิเคราะห์พบว่า ตัวแปรทั้ง 4 ตัว มีนัยสำคัญทางสถิติ ดังจะได้แสดงผลต่อไป

ในที่นี้ จะแสดงผลของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มขึ้นของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมในแต่ละปี เฉพาะปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น ผลเป็นดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.21 ตารางแสดงผลของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มขึ้นของจำนวนโรงงานใน
นิคมอุตสาหกรรมในแต่ละปีที่ได้จากการคำนวณถดถอยหลายตัวแปรของตัว
แปรทั้งหมด

ชื่อตัวแปร	สัญลักษณ์	สัมประสิทธิ์	ค่าสถิติ T
ดัชนีราคาผู้บริโภค	CPI	-6.11	-3.40
การลงทุนจากต่างประเทศ	FIR	0.004	4.61
การลงทุนของภาครัฐบาล	GOV	0.007	7.35
อัตราดอกเบี้ยเงินกู้	INT	-5.76	-0.84

ค่าสถิติ

R-square 0.964120

Adjusted R-square 0.948173

การทดสอบตัวแปรโดยการทำการวิเคราะห์ ด้วยขบวนการถดถอยหลายตัวแปร พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มขึ้นของจำนวนโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม ในแต่ละปี ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค การลงทุนจากต่างประเทศ การลงทุนของภาครัฐบาล และ ปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มขึ้นของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม ในแต่ละปี ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ จึงได้ทำการทดสอบขั้นตอนต่อไปโดยการตัดตัวแปรอิสระที่ไม่มีผลต่อตัวแปรตาม โดยเริ่มจากการตัดตัวแปร อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ ผลปรากฏว่า ได้ทำให้ค่าสมการถดถอยหลายตัวแปรเพิ่มขึ้นและเป็นค่าสถิติที่ดี ผลการทดสอบเป็นดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4.22 ตารางแสดงผลของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มขึ้นของจำนวนโรงงาน
อุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมแต่ละปี

ชื่อตัวแปร	สัญลักษณ์	สัมประสิทธิ์	ค่าสถิติ T
ดัชนีราคาผู้บริโภค	CPI	-5.99	-3.39
การลงทุนจากต่างประเทศ	FIR	0.004	5.81
การลงทุนของภาครัฐบาล	GOV	0.007	7.61

ค่าสถิติ

R-square 0.961276

Adjusted R-square 0.949659

จากการทดสอบตัวแปรหลังจากตัดตัวแปร อัตราดอกเบี้ยเงินกู้แล้ว พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มขึ้นของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม ได้แก่ ดัชนีราคาผู้บริโภค การลงทุนจากต่างประเทศ และการลงทุนของภาครัฐบาล โดยดูจากค่าสถิติ และปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มขึ้นของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมในแต่ละปี ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ของธนาคารพาณิชย์

จากตารางที่ 4.22 ซึ่งเป็นตารางที่แสดงผลของตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มขึ้นของจำนวนโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมในแต่ละปี พอสรุปได้ว่า ตัวแปรดัชนีราคาผู้บริโภคมีอิทธิพลต่อการเพิ่มขึ้นของจำนวนโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม โดยที่ดัชนีราคาผู้บริโภคเพิ่มขึ้น จะทำให้ราคาปัจจัยการผลิตเพิ่มขึ้น และที่ดินก็นับเป็นปัจจัยการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมประเภทหนึ่ง ดังนั้น จะส่งผลให้จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมและนอกนิคมอุตสาหกรรมลดลงด้วยเช่นกัน ดูได้จากเครื่องหมายที่มีค่าเป็นลบ ส่วนตัวแปรการลงทุนจากต่างประเทศ จะเห็นได้ว่าการลงทุนจากต่างประเทศก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเพิ่มขึ้นของจำนวนโรงงานในนิคมอุตสาหกรรม โดยดูจากค่าสถิติ ซึ่งจะพบว่าตัวแปรการลงทุนจากต่างประเทศมีความสัมพันธ์ในทางบวก กล่าวคือ การลงทุนจากต่างประเทศเพิ่มขึ้น จะทำให้พื้นที่รองรับโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรม เป็นที่ต้องการของนักลงทุนเพิ่มขึ้นหรือทำให้จำนวนโรงงานในนิคมอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ การลงทุนของภาครัฐบาลก็เป็นตัวแปรหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มขึ้นของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมเช่นกัน โดยการลงทุนจากภาครัฐบาลเพิ่มขึ้น จะทำให้จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นด้วย สังเกตได้จากเครื่องหมายมีค่าเป็นบวก

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4.4. สรุปผลการวิเคราะห์

จากผลการวิเคราะห์หัวข้อ 4.1 พอสรุปได้ดังนี้ นิคมอุตสาหกรรมของไทยในปัจจุบันได้รับความสนใจจากนักลงทุนต่างชาติเป็นส่วนใหญ่ สืบเนื่องมาจากสัดส่วนการลงทุนของโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมมีประมาณ 80.0% ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมทั้งหมดที่ทำการสำรวจ ซึ่งเป็นกิจการที่เกิดจากการร่วมทุนระหว่างชาวต่างชาติ และที่เป็นของชาวต่างชาติเองล้วน และนิคมอุตสาหกรรมของไทยเป็นที่สนใจของนักลงทุนที่เพิ่งเริ่มทำการผลิตเป็นครั้งแรก ซึ่งส่วนใหญ่แล้วต้องการได้รับคำแนะนำ หรือความช่วยเหลือจากทางการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) หรือหน่วยงานอื่น ๆ ของภาครัฐบาลที่เกี่ยวข้อง โดยปัจจุบันผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะซื้อที่ดินมาเพื่อทำการผลิตมากกว่า การเช่า หรือเช่าซื้อจากกนอ. และการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมจะนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศเป็นส่วนมาก ดังนั้นแล้ว ต้นทุนการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมจึงคาดว่าน่าจะมีราคาที่สูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากราคาต้นทุนวัตถุดิบจะบวกค่าขนส่งเข้าไปด้วย สืบเนื่องมาจากตารางที่ 4.13 จะพบว่ารายการต้นทุนการผลิตที่โรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมต้องการปรับลดต่ำลงเป็นอย่างมาก ก็คือราคาวัตถุดิบ นั่นเอง และสำหรับแรงงานที่โรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมว่าจ้างนั้น จะพบว่าแรงงานทั้งหมดนอกจากจะเป็นคนงานที่มีภูมิลำเนาอยู่ในบริเวณใกล้เคียงที่ตั้งโรงงานเป็นจำนวนมากเท่านั้น ซึ่งปัจจุบันเริ่มมีแรงงานที่มีภูมิลำเนาไกลจากแหล่งที่ตั้งโรงงานออกเข้าไปอยู่ในโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมมากขึ้น โดยส่วนใหญ่เป็นแรงงานที่มาจากภาคอีสาน

สำหรับปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมของโรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมแล้วนั้น พบว่า สิทธิประโยชน์พิเศษต่าง ๆ ที่ผู้ประกอบการคาดว่า จะได้รับเป็นปัจจัยลำดับแรกที่มีอิทธิพลต่อการดึงดูดการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม ปัจจัยสำคัญรองลงมา คือ ความเหมาะสมของทำเลที่ตั้ง ก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งดึงดูดให้มีการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมมากขึ้น ขณะเดียวกันนั้น เครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีให้ตลอดจนเพื่อเป็นการสนับสนุนนโยบายของภาครัฐ และการใกล้แหล่งวัตถุดิบ และ

ความต้องการเพื่อลดค่าใช้จ่ายทางการรักษาสภาพแวดล้อม และปัจจัยอื่น ๆ ได้แก่ การที่มีอุตสาหกรรมประเภทเดียวกันตั้งอยู่ด้วย และการได้รับการชักชวนจากคนรู้จักซึ่งเป็นผู้ประกอบการผลิตอยู่ในนิคมอุตสาหกรรมอยู่ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการดึงดูดการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมของไทยในปัจจุบัน เป็นที่สังเกตว่า สิทธิประโยชน์พิเศษต่าง ๆ ที่ได้รับ และเครื่องมือและสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีให้ นับเป็นปัจจัยหนึ่งที่ดึงดูดให้ผู้ประกอบการเลือกเข้าไปลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม ทว่าภายหลังจากที่ผู้ประกอบการเข้าไปทำการผลิตสินค้าแล้วนั้น พบว่า ยังมีสิทธิประโยชน์พิเศษ หรือ เครื่องมือสิ่งอำนวยความสะดวกบางอย่างที่ผู้ประกอบการไม่ได้รับ อันเนื่องจากเข้าไปทำการผลิตในนิคมอุตสาหกรรม หรือได้รับไม่เต็มที่ตามที่ควรจะเป็น

สภาพนิคมอุตสาหกรรมของไทยในปัจจุบันที่ผู้ประกอบการพบเห็นอันเนื่องมาจากเข้าไปทำการผลิตในนิคมอุตสาหกรรม นั่นคือ นิคมอุตสาหกรรมของรัฐบาล หรือที่ร่วมทุนระหว่างเอกชนกับรัฐบาล สามารถลดปัญหาความแออัดของโรงงานอุตสาหกรรมในเขตเมืองหลวงได้อย่างมาก ขณะเดียวกันก็สามารถลดภาระการลงทุน โดยจัดให้มีสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกไว้พร้อม และยังสามารถจัดปัญหาความล่าช้าทางด้าน การติดต่อระหว่างหน่วยงานของทางราชการได้เช่นกัน ตลอดจนยังสามารถรักษาสภาพแวดล้อมไม่ให้เกิดมลภาวะขึ้นได้ ทั้งยังช่วยเหลือผู้ประกอบการโดยให้เช่า เช่าซื้อ หรือขายที่ดินได้ในราคาถูก ตลอดจนช่วยให้เสียค่าใช้จ่ายในการจัดตั้งโรงงานน้อยลงอีกด้วย

อย่างไรก็ดี แม้ว่าผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมส่วนใหญ่จะพึงพอใจต่อทำเลที่ตั้งโรงงานของตนในปัจจุบันที่อยู่แล้วก็ตาม อีกทั้งยังได้รับความร่วมมือในการช่วยแก้ไขปัญหาจากเจ้าหน้าที่ของทางกรมอุตสาหกรรมเป็นอย่างดีอีกด้วย แต่ผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม ก็ยังมีปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการผลิตที่รบกวนแก้ไขจากภาครัฐบาลอยู่ อาทิ สภาพแวดล้อมของการดูแลรักษา ปัญหากำลังไฟตกหรือดับอยู่เสมอ และโทรทัศน์ที่ใช้ในการติดต่อขาดความสะดวก เป็นต้น ขณะเดียวกันผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรมยังมีความต้องการที่จะลดต้นทุนการผลิตอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะต้นทุนทางด้าน ราคาวัตถุดิบ ค่าขนส่ง และอัตราภาษีที่รัฐเรียกเก็บ

จากผลการวิเคราะห์ หัวข้อ 4.2 พอสรุปได้ดังนี้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกทำเลที่ตั้งโรงงานที่สำคัญของผู้ประกอบการนอกนิคมอุตสาหกรรม ก็คือ การคมนาคมขนส่ง และการใกล้แหล่งสาธารณูปโภค และจากการสำรวจความคิดเห็นถึงแนวโน้มความต้องการที่จะโยกย้ายโรงงานของตนเข้าไปทำการผลิตในนิคมอุตสาหกรรมนั้น ปรากฏว่ามีโรงงานอุตสาหกรรมนอกนิคมอุตสาหกรรม คิดที่จะย้ายเข้าไปลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม โดยผู้ประกอบการนอกนิคมอุตสาหกรรมคาดว่าจะได้รับสาธารณูปโภค และสิ่งอำนวยความสะดวกที่ครบครัน เป็นลำดับแรกอันเนื่องมาจากเข้าไปลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม ปัจจัยรองลงมาที่คาดว่าจะได้รับ คือ สิทธิประโยชน์พิเศษต่าง ๆ เป็นแหล่งให้คำแนะนำในการประกอบอุตสาหกรรม และใกล้แหล่งแรงงาน

อย่างไรก็ดี ผู้ประกอบการที่ตั้งอยู่นอกนิคมอุตสาหกรรมก็ยังมีความต้องการที่จะลดต้นทุนการผลิตอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะต้นทุนทางด้านราคาวัตถุดิบ รองลงมาได้แก่ ต้นทุนค่าขนส่ง ที่ผู้ประกอบการนอกนิคมอุตสาหกรรมต้องการปรับลดต่ำลงเป็นอย่างมาก นอกจากนี้ สภาพปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการผลิตของโรงงานนอกนิคมอุตสาหกรรมที่สำคัญ ได้แก่ ปัญหาทางด้านต้นทุนการผลิต ปัญหาการขาดแคลนแรงงาน และปัญหาทางด้านเทคนิคการผลิต

จากผลการวิเคราะห์หัวข้อ 4.3 พอสรุปได้ดังนี้ ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการดึงดูดการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรม ก็คือ ดัชนีราคาผู้บริโภค การลงทุนจากต่างประเทศ และการลงทุนของภาครัฐบาล หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีที่ผ่านมา มีอิทธิพลมาจากดัชนีราคาผู้บริโภค เงินลงทุนจากต่างประเทศ และการลงทุนในภาคการก่อสร้างของภาครัฐบาล

ซึ่งหากพิจารณาจากปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจที่ดึงดูดให้มีการลงทุน ในนิคมอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นแต่ละตัวได้ดังนี้ ดัชนีราคาผู้บริโภค หรือระดับอัตราเงินเฟ้อ ซึ่งหากดัชนีราคาผู้บริโภคเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง จะส่งผลให้จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมลดลง ในขณะที่ถ้าหากการลงทุนจากต่างประเทศ หรือเงินลงทุนขอรับส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนของนักลงทุนชาวต่างชาติเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น และการลงทุนภาคการก่อสร้างของรัฐบาลที่เพิ่มขึ้น มีผลทำให้จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นตาม

สรุปผลการวิเคราะห์ในตอนท้ายได้ว่า หากนำเอาปัจจัยที่เป็นตัวกำหนด การลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมที่ได้จากในการศึกษานี้ มาวิเคราะห์กับสภาพปัญหาที่โรงงานอุตสาหกรรมในนิคมอุตสาหกรรมกำลังประสบอยู่ ซึ่งจะทำให้ทราบถึงแนวทางในการปรับปรุงปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการลงทุนในนิคมอุตสาหกรรมให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น นั่นคือ หน่วยของทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ควรเร่งสร้างความพร้อมทางด้านเครื่องมือ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีให้กับผู้ประกอบการในนิคมอุตสาหกรรม นอกจากนี้ ควรจัดให้มีการดูแลรักษาสภาพแวดล้อมอย่างจริงจังมากขึ้น การติดต่อประสานงานระหว่างผู้ประกอบการ กับ หน่วยงานของภาครัฐควรมีอยู่อย่างสม่ำเสมอ ตลอดจนความพร้อมทางสาธารณูปโภค และสาธารณูปการควรที่จะให้มีประสิทธิภาพมากกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ขาดการประชาสัมพันธ์หรือการเผยแพร่ที่ดีของหน่วยงานภาครัฐที่มีต่อนักลงทุนด้านการใช้ข้อมูล เพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกทำเลที่ตั้งผลิตสินค้า และควรการกระจายการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมไปอยู่ใกล้แหล่งวัตถุดิบ หรือตลาดรองรับสินค้าทั้งนี้เพื่อลดปัญหาต้นทุนการผลิตด้านคมนาคมขนส่งอยู่ในเกณฑ์สูง อีกทั้งการควบคุมดูแลภาวะการเงินในประเทศไม่ให้เกิดภาวะเงินเฟ้อ หรือเงินฝืดอย่างรุนแรง การกำหนดให้มียกเว้นภาษีที่เอื้ออำนวยต่อนักลงทุนชาวต่างชาติมากขึ้น และภาครัฐควรที่จะเพิ่มงบประมาณภาคการก่อสร้าง โดยเฉพาะการก่อสร้างสาธารณูปโภค และสาธารณูป ซึ่งถ้าหากปัจจัยกำหนดการลงทุนเหล่านี้ได้รับการแก้ไข หรือดูแลอย่างใกล้ชิด ทำให้คาดได้ว่านิคมอุตสาหกรรมจะเป็นที่สนใจและต้องการ ของผู้ประกอบการที่อยู่นอกนิคมอุตสาหกรรม และนักลงทุนรายใหม่มากขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย